

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Бургас, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря Жана Авр. Кметска
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Търговско дело № 20232100900359 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД, ЕИК 102820973, със седалище и адрес на управление: гр. Несебър, к. к. Слънчев бряг, хотел Тракия Плаза, представлявано от изпълнителните директори Йордан Д. Йорданов и П. Д. Я., срещу „Кинг травел“ ООД, ЕИК 201211504, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Батак № 14, представлявано от Калина Йорданова Йорданова и Иван Радославов Тодоров, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на общо 255026,04 лева, представляваща дължима сума по сключен между страните неформален договор за туристически услуги, сбор от задължения по издадени фактури № 6558/31.07.2018 г., № 6562/25.08.2018 г., № 6599/31.08.2018 г., № 6615/25.09.2018 г. и № 6626/01.10.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 23.08.2023 г., до окончателното плащане на сумата.

Твърди се, че страните са били обвързани от трайни търговски отношения по повод извършване на туристически услуги. Практиката в отношенията била „Кинг травел“ ООД да прави резервации за настаняване на туристи в хотел Тракия плаза и Тракия плаза апартаменти в к. к. Слънчев бряг при цени и условия, индивидуализирани в софтуерната програма Clock Evo за хотелско настаняване, обслужвана от отдел Резервации при хотелиера. „Кинг травел“ ООД правело запитване за свободни стаи, цени и допълнителни условия до отдела, след което се правела резервация за всеки турист. „Кинг травел“ ООД изпращал на ищеца аналитичен списък на

пристигащите туристи, като на всеки гост издавал ваучер, с който да се регистрира в хотела. Туристите извършвали предварително плащане към „Кинг травел“ ООД въз основа на договор за предоставяне на туристическа услуга. В края на всеки месец „Слънчев бряг хотел холдинг“ АД съставяло проформа фактура, в която се съдържаха информация за туроператора, номерата на ваучерите, имената на туристите, начална и крайна дата на престоя, единична и крайна цена, които се изпращали за потвърждение на „Кинг травел“ ООД. При липса на забележки дружеството ищец издавало фактура за реализираните туристически услуги към туроператора и я предоставял за плащане. Плащането се осъществявало по банков път по посочена във фактурата банкова сметка. От 2014 г. до 2017 г. плащанията са извършвани своевременно, но по издадените за 2018 г. плащане не е постъпило и до настоящия момент.

Моли за уважаване на претенциите и присъждане на съдебно – деловодни разноски.

Ответната страна чрез процесуален представител посочила, че исквете са неоснователни. Предвид изложената от ищеца фактология в развитието на отношенията между страните, счита, че се касае за претенция за плащане, произтичаща от неформален договор с периодично изпълнение. Ето защо и предвид разпоредбата на чл. 111, б. в ЗЗД вземанията на ищеца са погасени с 3-годишна давност, тъй като са периодични плащания. Евентуално сумата по фактура № 6558/31.07.2018 г. е погасена поради изтичане на 5-годишна погасителна давност.

На следващо място са изложени съображения, че не е посочено в исковата молба как и по какъв механизъм се определя цената на туристическите пакети и как е предостави тази информация на туроператора, който от своя страна да продава туристическите пакети на туристите. Липсата на сключен между страните писмен договор прави трудно установяването на обстоятелството относно приемането на условията на хотелиера от страна на ответника. Приложените към исковата молба документи са изготвени едностранно от ищеца, като няма данни същите да са приети, потвърдени от ответника и същият да е бил съгласен с тяхното съдържание.

Посочено е, че ответното дружество няма никакви задължения към ищеца и предявеният иск е изцяло неоснователен. Моли се за отхвърлянето му и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Правната квалификация на предявения иск е чл. 355 ТЗ във

вр. с чл. 284, ал. 2 ЗЗД във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 133Д.

За да бъде уважен предявеният иск, ищецът е следвало да докаже кумулативното наличие на следните предпоставки: наличието на валидно облигационно правоотношения между страните, породено от комисионен договор, по който е изпълнил задълженията си, твърденията си относно съдържанието на уговорките в договора и обстоятелствата, въз основа на които следва тълкуването им според приетата от него теза.

Съдът намира за установено по делото, че между страните е сключен неформален комисионен договор за посредничество при извършване на резервации в хотели Тракия плаза и Тракия плаза апартаменти, като ищецът е действал в качеството на доверител, а ответникът – в качеството на комисионер, което обстоятелство се установява от събраните гласни доказателства. Свидетелят Т. Г. е посочила, че от 2004 г. работи във фирмата в екип, който отговарял за настаняванията на туристи в хотелите „Тракия“, „Тракия Плаза“ и „Хризантема“, като офисът се намирал в хотел „Тракия Плаза“. Работели основно с туроператорски фирми, включително и с „Кинг Травел“ ООД. Резервациите започвали от ноември-декември предходната година след сключване на съответния договор с туроператора. Записванията за хотелите били основно през туроператори. Работели с програма, в която се въвеждал договорът с всички данни - сезони, видове стаи, цени, намаления за деца, за ранно записване и стимулиране на фирмата да записва - кик бек или връщане на определена сума, която се приспадала накрая на сезона в зависимост от оборота, който е направила съответната туроператорска фирма. Когато пристигали резервации, изпратени от туроператорите, ги въвеждали по ваучер номер, име на туриста, стая и дата на записване. В една бланка можело да има една стая или повече. Резервациите се виждали на рецепция и когато идвал туристът на рецепция с ваучера, му въвеждали данните от паспорта. Плащанията ставали по следния начин - когато си заmine туристът, се издавал инвойс, което означава сметка, а не фактура. Туристът плащал директно на туроператора. След като бъде издаден инвойс, Георгиева го давала на счетоводството и на туроператора, за да се види сметката и ако има евентуално разминавания, да реагира. След това ангажимент на счетоводството било да бъдат преведени парите от туроператора на хотела. След това в зависимост от оборота се плащало възнаграждение на туроператора. В последните години с ваучери почти не се работело, а основно с онлайн записвания.

Достъп до хотелската програма на „Слънчев Бряг Хотел Холдингс“ АД през 2018 г. са имали Калина и Митко – децата на Йорданов.

Свидетелят Я. Я. е посочил, че през 2018 г. е бил контрактинг и оперативен мениджър в ищцовото дружество. Съгласувано с

изпълнителните директори на дружеството „Слънчев Бряг Хотел Холдингс“ АД, правел цени за хотелските стаи, анализ и договаряне с туроператори. Дружеството работело с „Кинг Травел“ ООД, между 10 и 20 % от оборота бил в резултат на дейността на „Кинг Травел“ ООД. С това дружество се работело, както и със всички други дружества, чрез заявки по имейл, по телефон. През годините се въвела практика фирмите да дават възнаграждение на туроператори за постигнати резултати.

Ако имало рекламации, се правело префактуриране, за да се приспадне дължимата сума. Практиката била до края на октомври да се изчистят всякакви несъответствия и да се приключат отношенията за летния сезон.

Свидетелят е посочил, че туристите заплащали дължимите суми на туроператора, туроператорът давал заявката в хотела, те настанявали, заявката можело да бъде по телефон, писмено. До края на октомври се изчиствали всякакви разлики, в рамките на един месец след края на настаняване туроператорът следвало да заплати дължимите суми, след като е издаден инвойсът. Имало практика и да се правят авансови плащания през годината, въпрос на възможности на туроператора и на договорка било кога да се изплатят постъпилите суми от туристите. След като изцяло се изплатят тези постъпили суми от туристите, тогава се изплащало възнаграждение на туроператорите, което можело да се случи и в хода на сезона с оглед избягване на взаимно прихващане. От 2011 г. двете дружества работели. Имало е през годините задържания и закъснели плащания.

Предвид така събраните гласни доказателства съдът намира, че безспорно отношенията между двете дружества съдържат елементите на комисионен договор, по силата на който „Кинг травел“ ООД в качеството си на комисионер е извършвал от името на доверителя „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД резервации на туристи в хотелите на ищцовото дружество Тракия плаза и Тракия плаза апартаменти, приемал е плащания от туристи за настаняването им в хотелите, след което е следвало да прехвърли на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД сумите, постъпили от туристи, за настаняване в хотелите. От своя страна ищецът е следвало да заплати на ответника възнаграждение за посредничеството в размер на договорен между страните процент от реализирания оборот. Установява се от събраните гласни доказателства, че това е бил установеният начин на работа между двете дружества по силата на трайни търговски отношения между тях. След напускане на туриста от хотела се издавал инвойс (сметка) от страна на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД, който се изпращал за одобрение на „Кинг травел“ ООД, като при липса на възражение дружеството ищец издавало фактура за дължимите суми.

Съгласно показанията на свидетелите такива са били отношенията между двете дружества и през процесния период – 2018 г., когато са издадени спорните фактури - № 6558/31.07.2018 г. на стойност 44247,37 лева, № 6562/25.08.2018 г. на стойност 57517,83 лева, № 6599/31.08.2018 г. на стойност 89555,09 лева, № 6615/25.09.2018 г. на стойност 50973,41 лева и № 6626/01.10.2018 г. на стойност 12732,34 лева.

Така установените посредством разпита на свидетелите обстоятелства относно вида на отношенията между страните и постигнатите договорки се доказват и чрез приетата по делото съдебно–счетоводна експертиза. Вещото лице е посочило, че процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на двете дружества, включени са в дневника за покупки/продажби по ЗДДС за съответния данъчен период. Вещото лице е установило, че по издадените фактури няма извършени плащания. Посочило е, че взаимоотношенията между двете дружества се формират на база на предоставяне на туристически услуги на крайни клиенти от страна на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД чрез посредничеството на „Кинг Травел“ ООД, като при настаняването си клиентите не заплащат дължимите за престоя суми на хотела (Тракия Плаза и Тракия плаза апартаменти), а са заплатили предварително сумата на посредника „Кинг Травел“ ООД. Поради това дължимите за престоя суми се начисляват и се дължат от посредника. В представената информация е видно, за периода 2018 г. „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД е издало фактури на „Кинг Травел“ ООД за извършените от дружеството услуги - нощувки в хотел Тракия Плаза и Тракия плаза апартаменти на стойност 445167 лева. За същия период „Кинг Травел“ ООД издава фактури на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД с основание комисионни за извършена услуга по настаняване в хотел Тракия Плаза и Тракия плаза Апартаменти на стойност 20595,51 лева. Вещото лице е посочило, че в хотелската програма на хотел Тракия Плаза и Тракия плаза Апартаменти за 2018 г. са описани подробно номер на ваучер, име на госта, закупил ваучери за нощувки в съответното място за настаняване, дата на настаняване, дата на отпътуване, брой гости, вид на настаняването, номер на стая за настаняване.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която е изследвало софтуера за резервации „Клок“, използван от „Слънчев бряг хотел холдингс“, като в същия са въведени потребители Калина Тодорова, Сузана Йорданова, Димитър Йорданов. Посочени са дейностите, които са могли да извършват посочените лица в програмата, както и тези, които Сузана Йорданова е осъществила през 2018 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът счита, че между страните несъмнено са съществували трайни търговски отношения и

по-специално комисионен договор, както бе посочено по-горе. Според разпоредбата на чл. 348, ал. 1 ТЗ с комисионния договор комисионерът се задължава срещу възнаграждение по поръчка на доверителя да извърши от свое име и за негова сметка една или повече сделки. В чл. 355 ТЗ от своя страна е предвидено, че комисионерът е длъжен да даде сметка на доверителя и да му прехвърли резултатите от изпълнителната сделка.

Посредством събраните по делото гласните доказателства и съдебно-икономическа експертиза съдът намира, че се установиха конкретните договорки между страните по сключения от тях комисионен договор, като ищцото дружество в качеството си на собственик на хотели Тракия плаза и Тракия плаза апартаменти е настанявало туристи в тях чрез резервации, правени от служители на ответното дружество – туроператор. Всяка от резервациите се е въвеждала в компютърна Клок по номер на ваучер, име на туриста, стая и дата на записване. Туристите заплащали стойността на престоя си в хотела на туроператора. След като туристите напуснали хотела, служител на „Слънчев бряг хотел холдингс“ съставял сметка – инвойс, която изпращал за одобрение на ответника. Когато такова било налице, се издавала фактура от „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД със задължение на „Кинг Травел“ ООД да заплати сумата по нея. В зависимост от оборота се плащало възнаграждение на туроператора, като можело да се извърши и взаимно прихващане на задължения.

Представените по делото фактури № 6558/31.07.2018 г., № 6562/25.08.2018 г., № 6599/31.08.2018 г., № 6615/25.09.2018 г. и № 6626/01.10.2018 г. са осчетоводени от ищеца и ответника, видно от заключението на вещото лице Божилова, което означава, че фактурите са предявени за плащане на „Кинг Травел“ ООД. Процесните фактури са осчетоводени в дневника за покупки на ответното дружество и същото е ползвало данъчен кредит. Категорична и непротиворечива е съдебната практика на ВКС, че отразяване на паричната престация по доставката като дължима в счетоводството на ответника и ползването на данъчен кредит съставлява извънсъдебно признание на задължението. В този смисъл са напр. Решение № 228 от 07.01.2015 г. по т. д. № 3597/2013 г. на ВКС, Решение № 30 от 08.04.2011 г. по т. д. № 416/2010 г. на ВКС, I т. о., , Решение № 172 от 13.01.2016 г. по т. д. 2535/2013 г. на ВКС, I т. о., Решение № 47 от 08.04.2013 г. по т. д. 137/2012 г. на II т. о. В последното решение се приема, че отразяването на фактурата в счетоводните регистри на двете страни, вписването ѝ в дневниците за покупко - продажби и в справките-декларации по ЗДДС, както и ползването на данъчен кредит по сделката от задължената страна, съставляват признание за възникването и за размера на задълженията, за които е съставена фактурата (в този смисъл са и Решение № 46 от

27.03.2009 г. по т. д. № 454/2008 г. на ВКС, II т. о. и Решение № 42/19.04.2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на ВКС, II т. о.). Поради това са неоснователни възраженията на ответната страна за наличие на несъответствия между номерата на ваучерите, посочени в инвойсите, и тези в списъците за резервации. На първо място т. нар. ваучери са издавани от ответника на трети лица – туристи, настанявани в хотелите, и това са документи във връзка с отношенията между тях, в които ищцовото дружество не е страна. На следващо място, в процесните фактури са посочени като основания за издаването им инвойси, по които няма данни ответното дружество да е възразило – напротив, осчетоводило е фактурите и до образуване на настоящото производство не е изразило несъгласието си с тях и с посочените основания за плащане. От това следва, че ответникът е приел съставените инвойси, послужили като основание за издаване на фактурите, и посочените в тях брой туристи, цена, дата на престой, още повече че съобразно установените договорки между страните след съставяне на инвойс информацията в него се проверява от ответника и едва след това се издава фактура въз основа на приетия и неоспорен инвойс.

Ирелевантно за отговорността на ответника за заплащане на задълженията по сключения между страните договор е възражението на процесуалния му представител за неспазване на данъчното законодателство при издаване на процесните фактури.

Ето защо и съдът намира, че искът за заплащане на задълженията по издадените фактури е доказан по основание и размер, като няма доказателства, нито твърдения в насока, че ответникът е погасил чрез плащане вземането на ищеца.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника, че предвид изложената от ищеца фактология в развитието на отношенията между страните се касае за претенция за плащане, произтичаща от неформален договор с периодично изпълнение, поради което и вземанията на ищеца са погасени с 3-годишна давност, тъй като са периодични плащания. Съобразно приетото за установено от съда по повод отношенията между страните, касае се за трайни търговски отношения по повод сключен между тях комисионен договор. Трайността в отношенията им обаче не прави задълженията на ответника по тях периодични плащания. Съгласно константната практика на ВКС по приложението на чл. 111, б. в ЗЗД и Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК „понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. в ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени

интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви“. Отношенията между страните по настоящото дело категорично не попадат във фактическия състав, очертан в дефиницията, дадена от ВКС, поради което и за вземанията по тях не се прилага тригодишната давност, предвидена в цитираната разпоредба.

Следва да се обсъди възражението на ответника, направено в отговора на исковата молба, че вземането по фактура № 6558/31.07.2018 г. в размер на 44247,37 лева е погасено поради изтичане на 5-годишна погасителна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД „давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо“. Съгласно чл. 303а, ал. 3 ТЗ, „ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. Когато денят на получаване на фактурата или поканата за плащане не може да се установи или когато фактурата или поканата са получени преди получаване на стоката или услугата, срокът започва да тече от деня, следващ деня на получаване на стоката или услугата, независимо че фактурата или поканата за плащане са отпреди това“. Тъй като по делото няма категорични данни за датата, на която „Кинг травел“ ООД е получило фактурата, но е категорично установено посредством заключението на вещното лице Божилова, че същата е осчетоводена от ответното дружество и е включена в дневника за покупки на дружеството за съответния период, съдът приема, че изискуемостта на вземането по фактурата е настъпила след 14 дни от издаването ѝ, а именно на 14.08.2018 г. Към датата на подаване на исковата молба – 23.08.2023 г. е изтекъл 5-годишния давностен срок за предявяване на вземането по нея. Ето защо и искът в тази му част следва да бъде отхвърлен като погасен по давност.

Тези изводи налагат частично уважаване на предявения иск, което обстоятелство от своя страна има за закономерна последица на основание чл. 78, ал. 1 ГПК присъждането в полза на ищеца по тях и на понесените съдебно – деловодни разноски в размер на 9009,69 лева за държавна такса и възнаграждения за изготвяне на експертизи, съразмерно на уважената част от иска. Разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат в полза на ищеца, тъй като процесуалният представител не е надлежно упълномощен от двамата изпълнителни директори на ищцовото дружество.

На ответника също се дължат разноски, съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 2576,67 лева за адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Кинг травел“ ООД, ЕИК 201211504, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Батак № 14, представлявано от Калина Йорданова Йорданова и Иван Радославов Тодоров, да заплати на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД, ЕИК 102820973, със седалище и адрес на управление: гр. Несебър, к. к. Слънчев бряг, хотел Тракия Плаза, представлявано от изпълнителните директори Йордан Д. Йорданов и П. Д. Я., сума в размер на общо 210778,67 лева (двеста и десет хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и шестдесет и седем стотинки), представляваща дължима сума по сключен между страните неформален договор за туристически услуги, сбор от задължения по издадени фактури № 6562/25.08.2018 г. на стойност 57517,83 лева, № 6599/31.08.2018 г. на стойност 89555,09 лева, № 6615/25.09.2018 г. на стойност 50973,41 лева и № 6626/01.10.2018 г. на стойност 12732,34 лева, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 23.08.2023 г., до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на сумата 44247,37 лева по фактура № 6558/31.07.2018 г. поради погасяването му по давност.

ОСЪЖДА „Кинг травел“ ООД, ЕИК 201211504, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Батак № 14, представлявано от Калина Йорданова Йорданова и Иван Радославов Тодоров, да заплати на „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД, ЕИК 102820973, със седалище и адрес на управление: гр. Несебър, к. к. Слънчев бряг, хотел Тракия Плаза, представлявано от изпълнителните директори Йордан Д. Йорданов и П. Д. Я., сумата от 9009,69 лева (девет хиляди и девет лева и шестдесет и девет стотинки), представляваща направени в производството съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „Слънчев бряг хотел холдингс“ АД, ЕИК 102820973, със седалище и адрес на управление: гр. Несебър, к. к. Слънчев бряг, хотел Тракия Плаза, представлявано от изпълнителните директори Йордан Д. Йорданов и П. Д. Я., да заплати на „Кинг травел“ ООД, ЕИК 201211504, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. Батак № 14, представлявано от Калина Йорданова Йорданова и Иван Радославов Тодоров, сумата от 2576,67 лева (две хиляди петстотин седемдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки), представляваща направени в производството съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен

съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____